

- 2) Vai atbildot uz pirmo jautājumu ir nozīme arī tam, vai preču zīmes īpašniekam ir vēl agrākas (saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem atzītas) tiesības attiecībā uz apzīmējumu, kas reģistrēts kā preču zīme, un, ja atbilde ir apstiprinoša, vai ir nozīme tam, vai preču zīmes īpašnieks var aizliegt trešās personas apgalvoto "agrāku tiesību" izmantošanu, pamatojoties uz šīm vēl agrākajām atzītajām tiesībām?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2008, L 299, 25. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 2. martā iesniedza Hof van beroep te Brussel (Beļģija) – Proximus NV/Gegevensbeschermingsautoriteit

(Lieta C-129/21)

(2021/C 189/12)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Brussel

Pamatlietas puses

Prasītāja: Proximus NV

Atbildētāja: Gegevensbeschermingsautoriteit

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2002/58 (¹) 12. panta (2. punkts), skatīts kopā ar šīs direktīvas 2. panta [f] punktu] un Vispārīgās datu aizsardzības regulas (²) 95. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ir pieļaujama situācija, kad valsts uzraudzības iestāde, neesot pieņemtiem atšķirīgi formulētiem valsts tiesību aktiem, pieprasa abonenta "piekrišanu" Vispārīgās datu aizsardzības regulas izpratnē kā pamatu tam, lai publicētu tādus tā personas datus publiski pieejamos abonentu sarakstos un telefona uzziņu dienestos, kurus izsniedz pats operators vai trešais pakalpojumu sniedzējs?
- 2) Vai tiesības uz dzēšanu saskaņā ar Vispārīgās datu aizsardzības regulas 17. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tas, ka valsts uzraudzības iestāde abonenta lūgumu dzēst tā datus no publiski pieejamie abonentu sarakstiem un telefona uzziņu dienestiem uzskata par lūgumu dzēst datus Vispārīgās datu aizsardzības regulas 17. panta izpratnē?
- 3) Vai Vispārīgās datu aizsardzības regulas 24. pants un 5. panta [2. punkts] ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj, ka valsts uzraudzības iestāde no tajos nostiprinātā paskatatbildības principa secina, ka pārzinim ir jāsteno atbilstoši tehniski un organizatoriski pasākumi, lai par datu subjekta piekrišanas atsaukšanu atbilstoši Vispārīgās datu aizsardzības regulas 6. pantam, skatītam kopā ar 7. pantu, informētu citus pārzinjus, proti, telefona un citus abonentu sarakstu un telefona uzziņu dienestu pakalpojumu sniedzējus, kas datus ir saņēmuši no pirmā minētā pārzinī?
- 4) Vai Vispārīgās datu aizsardzības regulas 17. panta [2. punkts] ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietvertās prasības netiek ievērotas, ja valsts uzraudzības iestāde no publiski pieejamu abonentu sarakstu un telefona uzziņu dienestu pakalpojumu sniedzēja, no kura tiek pieprasīts personas datus vairs nepublicēt, pieprasa veikt atbilstīgus pasākumus, lai informētu meklētājmašīnas par lūgumu dzēst datus?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV 2002, L 201, 37. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.).